

Ölümün görüşünə gedən qız

Elə dünən ömrünün
bahar çağıydı.
Elə dünən bu gözlər
dünyanın ən qaynar bulağıydı,
Qoluma girdin,
bir addım geri durdum,
utanıb adamlardan,
İndi daha sən yoxsan,
Yoxum, yox olanım, can!
Dünən saçların bulud,
qarışırdı küləkdə.
"Yalvarıram, ay qardaş,
bir az özünü qoru!" -
danışırdım ürəkdən
Ne sevgini gizləyirdin,
nə gözünün yaşını.
Ən şirin görüş yerindən
üstün tuturdun
tonqalların başını.
Mən özümü qorudum,
ya da Allah, təsadüf,
ya da ki xeyir-duan...
Məni qoruyanım, can!

Elə dünən səsində
əbədiyyət karvanının
zınqırov cingiltisi,
Elə dünən köksündə
dünyanın ən böyük sevgisi,
Gözün keçilməz dəniz,
Alnın ay kimi təmiz,
Yad nəfəsi duymamış,
Nəvazişə uymamış
zərif dağ çiçəyidin,
Bir ömrün yaraşığı,
əhdi, gələcəyiydin...
Səni ayrı sevgiydi
xoşbəxt edən, uçuran.
Öz eşqinə baş vurub
 orda boğulanım, can!
Heç kimin açmadığı yaxanı güllələr açıb,
Qönçə döşlərinin arasında
açılıb qızıl güllər.
Ancaq üzün xoşbəxtidi...
Yarıyumulu gözün
öz əhdinə yetəntək
 yenə duyğulu, gülər...
Açmısan öz sinəni yurdun azadlığına,
Süngünün öpüşünə,
 güllənin dodağına!
Bu gündən bu yaraya
 bütün dünya baxası,
Bu gündən qanlı yaxan
 mələklərin yaxası...

Ana olmamış anasan - övladların

yaralarından dođulacaq,

Süd əvəzinə qisas içirəcəksən onlara,

südündə düşmən bođulacaq!..

Elə dünən ömrünün

bahar çağıydı,

Elə dünən qayğımı çəkirdin -

körpə ađlınla ađıl öyrədirdin mənə...

Elə dünən

ilk sevginə dođru yol gedirdin,

Ömründə bircə dəfə vəfasız çıxdın -

Getdin... sevgilinin yox,

Ölümün görüşünə...

26 yanvar 1990

Rüstəmخانلی S. Ölümün görüşünə gedən qız : şeir 20 Yanvara həsr olunur // Seçilmiş əsərləri. – B. : "Şərq-Qərb", 2004. - S.194-196.